

František Čáda (6. 4. 1865 Praha — 14. 12. 1918 Praha) (*obr. 474*) pedagog a psycholog, profesor Karlovy univerzity, byl filozoficky pozitivistického, později pragmatického zaměření. Byl iniciátorem hnutí pro výzkum dítěte a zakladatelem české pedopsychologie. Založil Pedologický ústav pražský. Po vzoru pražského ústavu byly zřízeny podobné ústavy v Brně (dr. Rostohar) a v Bratislavě (dr. Chura). Jeho práce charakterizuje široká a přesná informovanost.

Čáda sepsal důkladný příspěvek k historii počátků psychologie české pod názvem *Hynovo dušesloví*, který vyšel v Praze nákladem České akademie v roce 1902. Dále vydal *Studium řeči dětské*. V prvním oddíle zpracoval *Povšechné otázky o vývoji mluvy dětské* (Praha, Dědictví Komenského, 1906), ve druhém *Vývoj dětské slovní zásoby* (Praha, Dědictví Komenského, 1908). Profesor Čáda zde snesl rozsáhlý materiál, který kriticky utřídil a zhodnotil.

Druhým hlavním zájmem Čádovým v pedopsychologii byla dětská kresba. Jeho studii na toto téma přeložil do ruštiny pod názvem *Pedagogičeskoje značenije detskich risunkov* — N. Bachtin (1911). Kresbu považoval za způsob výrazu představivosti a myšlení. Uvedená studie byla zahrnuta do knižního vydání *Rozpravy z psychologie dítěte a žáka* (Praha, Dědictví Komenského, 1918).

Jubilejní sborník Fr. Čáda vyšel v roce 1915. Ke stému výročí jeho narození napsal o něm do časopisu *Československá psychologie* jeho žák profesor V. Příhoda (1965, 9, 410—413), kde s historickým odstupem, střízlivě, hodnotí jeho odkaz.

Důkladná školská příprava, znalost cizích jazyků, hluboké klasické vzdělání a velká pracovitost umožnily F. Čádovi, aby vytvořil nezapomenutelné dílo. Byl polyhistorem, měl jemný takt, byl laskavý, skromný a obětavý.